Kroczner Ferenc Könyvtár Celldömölk

V. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM ■ 1993. JÚLIUS

Új KEMENESALJA

CELLDÖMÖLK VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA
MEGJELENIK HAVONTA ■ ÁRA: 16,50 FORINT

Alsósági beszélgetés 552

Együtt tudunk gazdaggá válni

Alsóság 1950-ig önálló település volt, akkor csatolták Celldömölkhöz. Az önkormányzati választások előtt a sági városrészen megfogalmazódott az önállóvá válás gondolata, amely végül is nem vált valósággá. A helyzetet mérlegelve kiderült, kedvezőbb Alsóság, de Celldömölk számára is, ha együtt maradnak. Azóta részönkormányzat irányításával éli mindennapjait Alsóság. Ezzel elcsitultak azok a viták is, hogy hol van Alsóság és Celldömölk között a közigazgatási határ. Celldömölk lakosságából ugyanis ma mintegy három és fél ezer ember él sági területen, mivel itt épültek a lakótelepek.

– Miképpen ítéli meg a falu és a város házasságát? – kérdeztük **Varga László Csabától,** az alsósági részönkormányzat vezetőjétől, Celldömölk alpolgármesterétől.

– Szerintem kedvező a jelenlegi megoldás. Ezt bizonyítják azok az eredmények, amiket fel tudunk mutatni. Alsóságon negyven évig alig történt valami. Miután magunk vettük kézbe sorsunk irányítását, hirtelen történnek a dolgok. Persze a nulláról könnyebb volt eljutni

(Folytatás a 3. oldalon)

Tavaly 70 ezer turista járt itt 553

Idegenforgalom a Sághegyen

Lapozgatom a Sághegy idegenforgalmi vendégkönyvét. Budapest, Komárom, Miskolc, Cegléd, Szeged, Pécs, Kecskemét, Nagykanizsa, Kaposvár, s még sorolhatnám sokáig, hogy honnét jártak itt csoportok az elmúlt időszakban. De voltak itt osztrákok, belgák, hollandok, finnek is.

Megannyi kedves, dicsérő bejegyzés, ami arra enged következtetni, hogy jó érzéssel távozik innét az idelátogató.

Mihók András a Sághegyi Tájvédelmi Körzet felelősét kérem, adjon tájékoztatást lapunknak a hegy idegenforgalmi helyzetéről.

– A Sághegy idegenforgalmi idénye lényegében három szakaszra osztható. Az egyik április közepétől tanévzárásig tart, a másik a nyári vakáció idejére esik, a harmadik pedig szeptember elejétől október közepéig tart. Ez idő alatt az elmúlt esztendőben *mintegy 70 ezer turista* fordult meg nálunk.

– A nyári időszak közepesen terhelt. Ekkor inkább családok, idősebb emberek és kerékpáros turisták keresik fel a hegyet. *A dömping az iskolai kirándulások időszakában van.* Előfordult ilyenkor az is, hogy egyszerre 19 autóbusz állt a parkolókban.

(Folytatás a 3. oldalon)

Háziünnepség fizikaversennyel 554

Felavatták az Eötvös-dombormű vet

Immár hagyományosan, május végén ismét megrendezték az Eötvös fizikaversenyt az Eötvös Loránd Általános Iskolában. Az idei megmérettetés több szempontból is eltért az előző évek gyakorlatától. Most először a valamikori sárvári járás iskoláiból is érkeztek tanulók, s így több mint félszázan mérhették össze tudásukat. A másik eltérést egy ünnepélyes aktus szolgáltatta. A verseny előtt avatták fel Eötvös Loránd domborművét. Az eseményre **Kiss Sándor** szobrászművész és **Rácz István** mérnök, fémöntő áldozatos felajánlása révén kerülhetett sor. A dombormű – amelynek első példánya a heidelbergi egyetemen található – eltér a szokványos Eötvös-ábrázolástól, hiszen Kiss Sándor egy harminc–negyven év közötti, fiatal tudóst mintázott meg, akinek a feje tele van gondolatokkal, sugárzik belőle az energia, s szinte várjuk, mikor kel életre, hogy a tudomány zászlaját minél magasabbra emelje. A dombormű vet **dr. Kovács László** főiskolai tanár avatta fel, aki egyben a Vas Megyei Fizikai Társulat elnöke is. Avatóbeszédében méltatta Eötvös Loránd tevékenységét, számos új vonást kiemelve életéből, új adalékokat adva jellemvonásaiból.

Dr. Kovács László leplezte le a domborművet.

A fizikaverseny izgalmas és színvonalas küzdelmet hozott, ahol szintén újdonságnak számított a gyakorlati feladat bevezetése. A hetedik osztályosok kategóriájában a Répcelaki Általános Iskola diákjai értek el szép sikert, hiszen **Szekér György** és **Horváth Patrícia** révén megszerezték az első és a második helyet. A harmadik helyezett **Nagy Marietta,** a Berzsenyi Dániel Gimnázium VI/1. osztályának tanulója lett.

A nyolcadik osztályosoknál az első helyen holtverseny alakult ki **Joó Balázs** (Eötvös Loránd Általános Iskola) és **Horváth Nándor** (Répcelaki Általános Iskola) között. Második helyezett lett **Tánczos Krisztián,** harmadik **Nádasdy Szabolcs,** mindketten az Eötvös Loránd Általános Iskola tanulói.

Bízva a verseny jövő évi sikeres folytatásában, gratulálunk a győzteseknek.

– D –

555

Beszámoló a képviselő-testületi ülésekről

Celldömölk önkormányzatának május 19-i ülésén elhangzott, hogy a Kermodul Kft. taggyűlést tartott. A vállalat 1992-ben 9 millió forintos nyereséget ért el, amelynek értékét növeli, hogy az év folyamán 50 millió forintos tartozást fizettek vissza és a csődeljárás veszélyétől fenyegetve gazdálkodtak.

Az általános iskolai napközis ellátás elemzésének sarkalatos pontja a konyhakapacitás kihasználtsága volt. Az iskolaigazgatók részéről kemény bírálatban részesültek a szerintük alacsonyan megállapított mutatók. Kiderült, hogy a statisztika a tízórai- és az uzsonnakapacitás figyelembevételével készült. Nyilvánvaló, hogy – a vendég ebédelőkre is tekintettel – nagy különbségek vannak a különböző étkezések és adatsorok között, ezért további egyeztetésre van szükség. A balatonrendesi üdülőtábor technikai-tárgyi felszereltsége messze elmarad a kívánatostól, ezért az önkormányzat részéről gyorssegélyben részesült. Eddig csak fekete-fehérben láthatták a gyerekek a világot, ezentúl két színes televízió áll rendelkezésükre. A hűtőszekrénnyel és ágyneműcserével együtt 150 ezer forintot áldoztak a képviselők a táborra.

A város fejlődését elősegítő meleg vizes kútfeltárások és az ezt körülvevő üdülőövezet létesítésének lehetőségével kapcsolatos felmérés szerint a meglévő tanulmányterv átdolgozásra szorul. Miért kedvezőbb Celldömölk, mint az ország többi, hasonló vagy jobb infrastrukturális adottságokkal rendelkező pontja? A lokálpatriotizmuson túl megdöbbentően nehéz erre pozitív választ adni. A versenyfutásban rossz a város pályasorsolása, és ezért minden térségi próbálkozást erősíteni és kezdeményezni kell.

A CELLHŐ Kft. 1992. évi mérlegbeszámolója szerint tevékenységét 294 ezer forint veszteséggel zárta, ami figyelemreméltó teljesítmény, mert a cégbejegyzés után gyakorlatilag 1 hónap alatt gyülemlett fel. A hiány okaként az szerepel, hogy a növekvő költségeket nem fedezte az önkormányzat által megállapított ár.

Június 2-án a testület a szociális igazgatásról és ellátásokról szóló rendelettervezetéről közmeghallgatást tartott, majd megalkotta rendeletét. A törvényi előírások és anyagi lehetőségek között lavírozva a különböző ellátási formákra előzetes számítások alapján 13 millió 770 ezer forintot szántak. Bizonytalansági tényezőket is tekintetbe véve a szociális keretösszegből 2,5 millió forint maradt „vésztartalékban."

Németh Tibor

556

Július 1-jétől: szabad kórházválasztás

Már nem a lét a tét

A megmaradásáért, a létéért küzdött a nyolcvanas évek elején a celldömölki kórház. Egész Kemenesalja megmozdult, a gazdálkodó szervezetek, a tanácsok és magánszemélyek jelentős anyagi erőket vontak össze annak érdekében, hogy az addig mostoha körülmények között működő kórházat korszerűsítsék, ezzel is bebizonyítva, hogy Kemenesalja harmincezer lakója igen is kötődik a celli fekvőbeteg-intézményhez. A kórház vezetői biztosak abban, hogy ez a kötődés a jövőben nemhogy csökken, de még az eddigieknél is erősebb lesz. A szabad kórházválasztásról szóló jogszabály az ő olvasatukban egyébként sem eredményezheti azt, hogy a kis kórházaknak ezután ismét a létükért kellene küzdeniük, hiszen a nagyobbak – hiába kínálnak esetleg jobb ellátást – képtelenek lennének átvenni a kisebbek szerepét. Kétségtelen azonban, ahogy **dr. Marek József** igazgató főorvos fogalmaz: a megyei, illetőleg a vidéki, kisvárosi kórházak közötti különbségek az utóbbiak hátrányára évtizedekre visszamenőleg léteztek, s az új finanszírozási rendszer bevezetése azzal a veszéllyel is járhat, hogy ezek a hátrányok konzerválódnak.

– Az új rendszer – megítélésem szerint – nem díjazza a plusz teljesítményt, hiszen vélhetően kórházunk tavalyi, 109 milliós finanszírozási keretét kapjuk meg ezután is, csupán más elosztásban, a pontrendszer alapján – mondja a főorvos. – Anyagilag tehát nem vagyunk érdekeltek abban, hogy a tavalyinál több beteget lássunk el, ami persze nem jelenti azt, hogy ne akarnánk folyamatosan fejleszteni a betegellátás színvonalát. Értelemszerűen: egyetlen beteget nem fogunk ezután sem eltanácsolni, de más kórházaktól sem kívánunk senkit elcsábítani.

Szalóky Gyuláné, a kórház gazdasági igazgatója szerint a vidéki kórházakat az utóbbi években magukra hagyták.

– A celli kórház tulajdonosa a városi önkormányzat, ebből adódóan a beruházás, a fejlesztés és a felújítás az önkormányzat feladata. Ötmillió forintot kapunk erre évente, ennek felét pályázat alapján, a másik felét a celldömölki, illetőleg a környékbeli önkormányzatoktól közvetlenül. Rendkívül kevés ez az összeg ahhoz, hogy a kívánt mértékben tudjunk fejleszteni, ugyanakkor a betegellátás mindig újabb és újabb gépek és műszerek beszerzését, állandó korszerűsítést igényelne. A terveinkben új élelmezési üzem létesítése szerepel, amihez százmillió forintra lenne szükség. Ezt az összeget csak központi céltámogatásból remélhetjük, tehát ebből a szempontból is kiszolgáltatott az intézmény. A beteg nyilván a komfortos kórházat előnyben

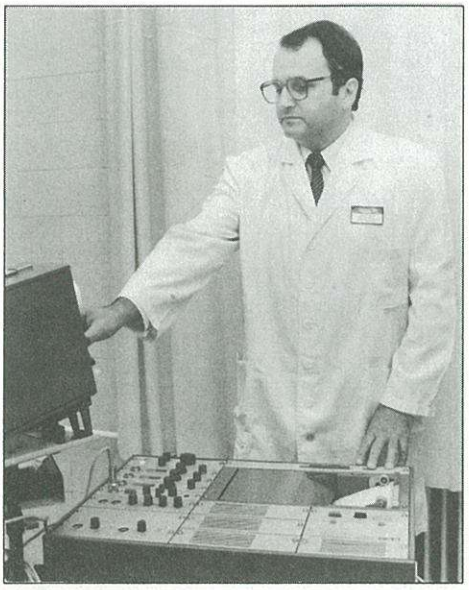

részesíti azzal szemben, amelyik mondjuk tízágyas kórtermekkel rendelkezik. Mi is szeretnénk komfortosítani, de ehhez is pénz kell. A lényeg tehát, hogy ha a központi elképzelések szerint öt éven belül a valódi teljesítményfinanszírozás lép életbe, addigra a jelenleginél színvonalasabb ellátást kellene megvalósítani. Lehet, hogy másutt tupírozzák a statisztikákat, mi továbbra is a szigorú tényeknél maradunk, abból fogunk megélni, amink van.

– Lényeges, látványos változást nem hoz a kórház életében július elseje – veszi át a szót **Tarczi Jánosné** ápolási igazgató. – Azt akarjuk, hogy a kórház személyzete ezután is hiteles legyen a betegek előtt, az intézményben megfelelő rend, fegyelem és tisztaság fogadja a betegeket, ne lehessen kifogás, probléma az élelmezésben és a gyógyszerezésben. Ha ezután is családias lesz a hangulat a kórházban, nem hiszem, hogy bárki innen helyből vagy a környékről inkább Szombathelyre vagy Pápára kívánkozik. A kisebb kórházak eddig is némi előnyt élvezhettek amiatt, hogy barátságosabb környezetet kínáltak, mint a nagy intézmények, még akkor is, ha nagyobbak a kórtermek.

– Az igazi problémák egyike máris megmutatkozik Celldömölkön – folytatja Marek József. – A krónikus betegeket a megyei intézmény máris visszaküldi a lakóhely szerint illetékes kórházba, ahol ugyan úgy aktív ágyakat foglalnak el, mint a szakintézményben, mégis csupán ápolási költségtérítést kap a kórház, ami egy szerényebb összeg. Amíg nem lesznek ápolási otthonok, a kis kórházak kénytelenek lesznek „lenyelni" ezt a különbözetet.

Celldömölkön továbbra is mindenki hisz abban, hogy a kórház létét semmi sem fenyegeti – a szabad kórházválasztás inkább azt fogja igazolni, hogy szükség van erre a kis intézményre.

(Felvételünkön a kórház igazgató főorvosa.)

B. L.

Együtt tudunk gazdaggá válni

(Folytatás az 1. oldalról)

egyre, mint majd a kettőre. Létrehoztuk az önkormányzati hivatalt, befejeződött az iskola beruházása. Ravatalozót építettünk, a templom előtti térburkolást az idén folytatjuk. A rendezési tervünk is úgy készült, hogy a település megőrizze falusias jellegét.

– Alsóságon szeretnénk értelmiségieket letelepíteni. Nem könnyű azonban elfogadtatni a lakossággal, hogy ennek ára van. Nekünk pedig az az érdekünk, hogy minél több értelmiségi legyen nálunk otthon. Várjuk a fiatalokat. Jelenleg is vannak építési telkeink, de újabbak kialakítására is van lehetőségünk. Háromszázezer forintért kettőszáz négyszögöles közművesített területet adunk.

– A részönkormányzat menynyi pénzből gazdálkodik?

– Tavaly hétmillió forintunk volt fejlesztésre. Az idén csupán egymillió, de ha megvalósul a tervezett tornaterem építése, akkor ez valójában húszmillió lesz. Az önkormányzat polgármesteri hivatalában még mint-

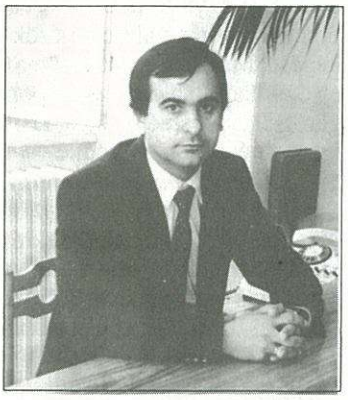

egy ötvenötmillió forintunkat kezelik. Ebből vagy hét-nyolcmillió jut a felújításokra.

– Ki dönt a pénzek felhasználásáról?

– A beruházási keret fölött a részönkormányzat rendelkezik. A testületünk minden egyes kérdést, mint bizottság véleményez. Ilyen például a költségvetés, a lakásépítés, a kórház dolgai, az intézményvezetők kinevezése, hogy csak néhányat említsek a sok közül. A városi képviselő-testület azokat a feladatokat, amelyek nem tartoznak a közvetlen hatáskörébe, nekünk leadhatja. Így például nem a celli testület dönt arról, hogy Alsóságon milyen járdákat, utakat újítunk föl. Ugyanez a helyzet a szociális ügyek, gyámügyi segélyek vonatkozásában. Mi döntünk arról is, hogy a gondozóházunkban ki részesüljön ellátásban.

– A részönkormányzati tagok egymás között felosztották a területet, így a település minden részének van egy olyan képviselője, aki szívén viseli a gondokat. Az üléseinken rengeteg probléma vetődik fel, de csak azokat a gondokat tárjuk a városi plénum elé, amit mi magunk képtelenek vagyunk orvosolni.

– Alsóság lakossága mennyire fogadta el ezt a megoldást?

– Alighanem ma is vannak olyanok, akik azt mondják, jobb lenne külön. Egy dolog azonban biztos, hogy még a jelenlegi szint megtartásáért is nagyon sokat kellene dolgoznia azoknak, akiknek ilyen gondolata van. Mi Celldömölkkel egymásra vagyunk utalva, s ha a jelenlegi együttműködési formát tovább lehet még fejleszteni, akkor szinte ugyanolyanok lesznek a lehetőségeink, mintha önállóak lennénk. Egyelőre Alsóság még kissé lenézett település, de folyamatosan átértékelődnek a dolgok. Nagy különbség van a lakótelepi lakás, valamint egy zöldövezeti családi ház között. Alsóság az egykori állattartó faluból fokozatosan kertvárossá fejlődik, annak minden előnyével. Rengeteg családi ház épült itt az utolsó tíz évben, s további fejlődés várható, márcsak azért is, mivel a város ebbe az irányba tud terjeszkedni. Ebből is következik, hogy mi az önállóságunkkal magunk mellett leültettünk volna egy várost. Ezt pedig nem lehet, mi csak együtt tudunk gazdaggá válni.

E. D. Z. / Pannonpress

Idegenforgalom a Sághegyen

(Folytatás az 1. oldalról)

– Feltételezem, ez nem kis gondot okoz...

– Nem bizony. Szakszerű idegenvezetést csak azoknak a csoportoknak tudunk biztosítani, amelyek előre jelzik az érkezésüket.

– Mi érdekli leginkább a turistákat?

– Az esztétikus, szép tanösvény az első, ami „megfogja" az ideérkezőt. Ritkaságnak számít és rendkívül tanulságos a geológiai tanösvény, de természetesen *a kráter monumentális látványáé az elsőség.* Ez nem is csoda, hisz hasonló keresztmetszetet a környező országokban sem találhatnak. Nem elhanyagolható a gyönyörű kilátás sem. Tiszta időben látni innét a soproni tévétornyot, de még a Schneeberg havas csúcsait is.

– Egyébként, hogy kit mi érdekel leginkább, az függ az életkortól és attól is, hogy ki milyen céllal érkezik ide. A Pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem földrajz szakos hallgatói bizonyára más szemmel nézték a hegyet, mint azok a középiskolások, akik éjszakai túrán vettek részt, vagy azok az urak, akik 48 éves érettségi találkozójukat tartották itt.

– Meglepően sok szakmai csoport érkezik. Közülük többen rendszeres visszatérők, mint például a Soproni Erdészeti Egyetem, az ELTE geológia szakos, vagy a Pécsi Tanárképző Főiskola földrajz szakos hallgatói. Pécsről az idén már 11 csoport járt nálunk.

– Jönnek tudományos munkával foglalkozó szakmai csoportok is, elsősorban geológusok, botanikusok. A szakmai csoportok mellett természetesen sok a kiránduló is. Idősek, egyházi csoportok, ének- és zenekarok, olyanok, akik valamikor szerepeltek itt a kráterhangversenyek alkalmával. Az idelátogatók 90 százalékát azonban a diákok alkotják.

– Az egyszerű turista, aki csupán rendre, nyugalomra vágyik, ugyanúgy megtalálja a számítását, mint a csoportosan érkezők. Általános vélemény, hogy a Sághegyi Tájvédelmi Körzet rendezett. *Az ország geológiai tanösvényei közül a miénk van még a legjobb állapotban.* Ezt **dr. Tardi János** államtitkár, az Országos Természetvédelmi Hivatal elnöke állapította meg az elmúlt esztendőben.

– Én egyébként mindig arra törekszem: olyan körülményeket teremtsek, hogy aki jó szándékkal érkezik a Sághegyre, az maximálisan jól érezze magát.

– Ebből arra következtetek, hogy nem mindenki érkezik jó szándékkal.

– Sajnos, az utóbbi időben *egyre több a szándékos rongálás.* Több száz méter kötelünk van arra a célra, hogy a barbár kezek által a szakadékokba dobott tanösvényi táblákat fel tudjuk hozni. Hajnalonta rakjuk vissza ilyenkor a helyükre, hogy a látogatókat reggel már kulturált környezet fogadja.

– Mi a helyzet a sághegyi múzeummal?

– Sajnos jelenleg zárva van; részint személyzet híján, részint pedig azért, mert több mindent fel kellene újítani. Bízom benne, hogy a következő szezonban ismét a közönség rendelkezésére áll.

– Milyen változások várhatók itt a Sághegyen az idegenforgalom érdekében?

– Sok mindenben kellene előbbre lépnünk. A már említett múzeum rendbetétele és megnyitása mellett létre kellene hozni egy botanikai tanösvényt, s így lenne komplett az egész: zoológiai, geológiai és botanikai egymás mellett. Szükség lenne egy megfelelő színvonalú prospektusra is. Vagy említhetem a köztéri csapok hiányát, hisz nem biztos, hogy minden turista a vendéglőben óhajtja oltani a szomját. De nem folytatom, mert a megvalósítás egyelőre akadályokba ütközik. *A Sághegynek jelenleg túl sok vélt vagy valós gazdája van,* és a sok bába között ugyebár el szokott veszni a gyerek. Remélem, nem így lesz. Azt azonban ígérem: a jelenlegi színvonalból semmit nem fogunk engedni.

Völgyi

557

Megalakult a városi balesetmegelőzési bizottság

Május 18-án a városi rendőrkapitányságon megalakult a városi balesetmegelőzési bizottság. Az alakulás körülményeiről, az új szervezet feladatairól **Molnár Lajost,** városunk rendőrkapitányát kérdeztem.

– A most alakult bizottság a korábban jól ismert Közlekedésbiztonsági Tanács jogutóda, vagy teljesen új szervezetnek tekintendő?

– A Közlekedésbiztonsági Tanács jogutód nélkül megszűnt. A munkájukat az ORFK Közlekedési Főosztálya által létrehozandó szervek fogják átvenni. Ezek megalakítását helyi szinten a rendőrkapitányságok koordináljak, s ennek eredményeként jött létre a bizottság.

– Mi a profilja?

– Mint a nevében is benne van: a balesetmegelőzés. Ehhez a feltételek megteremtése, jó kapcsolat kialakítása a munka során a helyi polgárőr szervekkel, különleges figyelmet szentelve a nálunk is jellemző diszkóbalesetekre. Szükséges a biztonsági öv használatának fokozottabb ellenőrzése. Sor került és kerül a termelőüzemekben, az iskolákban az igényeknek és a baleseti helyzetnek megfelelően propaganda- és felvilágosító előadások megtartására. És végül, de nem utolsósorban a rendőri ellenőrzések szigorítása a balesetmegelőzés érdekében.

– A fent említett munka hatékonysága érdekében jó kapcsolatra van szükség az iskolák, az üzemek vezetőivel azért, hogy a rendőri létszámot a legmegfelelőbb helyre, a legmegfelelőbb időben tudjuk csoportosítani.

– Kik a bizottság tagjai?

– Az elnöke én vagyok, a titkára pedig **Erőss Elemér** zászlós. Képviselteti magát a Polgármesteri Hivatal műszaki osztálya, a Sághegyalja Mgtsz, a polgárőrség, a VOLÁN, de helyet kaptak az iskolák és a biztosítótársaságok is. Tagjainktól azt várjuk, hogy közösen tárjuk fel a közlekedés biztonságát segítő tényezőket, illetve az ezeket gátló problémákat. Törekedni kell arra, hogy a lehetőségek feltárásával, felvetésekkel, jó együttműködéssel elérhető legyen a balesetek csökkenése. Miután területünkön az elsők között alakult meg a polgárőrség, szeretnénk, ha a VBB is eredményesen működne.

– Milyenek a működési feltételek?

– Később kerülnek konkrét kialakításra, de a fent említett megelőző munka már folyik, ezt tapasztalhatták az állampolgárok.

– Kapitány úr! Váltsunk témát! Az elmúlt hónapokban történt-e említésre méltó bűncselekmény a kapitányság területén?

– A már a megyei lapban is megjelentek szerint K. A.-né celldömölki lakos többrendbeli lopást és betöréses lopást követett el magánszemélyek sérelmére. A legutóbbit éppen június 23-a hajnalán, mikor is a rendőrök – állampolgári jelzés alapján – tetten érték és elfogták. A vizsgálat őrizetbevétel mellett folyik. A betörések közül többet követett el idős, védekezésre képtelen, egyedülálló személyek sérelmére, éjszaka.

– A nyomozók és rendőreink fokozott figyelemmel kísérik az ilyen eseteket, az érintetteket próbálják megóvni, lehetőség szerint ellátják őket tanácsokkal biztonságuk és értékeik védelme érdekében.

– Az utóbbi időben sajnálatosan növekszik (az összbűnözés csökkenése mellett) a testi sértések, garázdaságok száma, ahol is legtöbb esetben a résztvevők ittasak. Vagyonvédelmi szempontból fontos lépésként könyvelhető el, hogy a város iskoláit ellátttuk riasztóberendezésekkel, melyeket az alapítványi pénzből sikerült megvásárolni.

– Kapitány úr! Köszönöm a tájékoztatást, jó munkát kívánok az újonnan alakult balesetmegelőzési bizottságnak!

RL

558

Képeslap Kemenessömjénről

Örömmel adunk hírt arról, ha valamelyik kemenesaljai falu képes levelezőlapot ad ki a település ismert vagy kevésbé híres nevezetességeiről. Erre egyre gyakoribb a példa. Ezúttal a Kemenessömjén alapítvány által kiadott három képeslap egyikét mutatjuk be. Egyébként mindhárom színes nyomásban készült, jó minőségű papíron.

A képeslapok bemutatják a falu arculatának jellegzetességeit, mégpedig a következőket: a Berzsenyi-kastélyt, amely ma üdülő, a római katolikus templomot, a falu címerét, Berzsenyi Dániel szobrát, a Berzsenyi-család kriptáját, a paraszti múlt emlékeit, az oszlopos parasztpincét, a Berzsenyi Dániel Emlékmúzeumot, egy paraszthází, az evangélikus templomot, a Berzsenyi Dániel utcából egy részletet, rajta a Radó-kúriát és a Radó-kastélyt. A három képeslapon 15 olyan érték található, amelyre méltán büszke Kemenessömjén.

A régi időkben minden kis falunak volt képeslapja. Jó, ha újraéled ez a hagyomány. Reméljük, egyre jobban gyarapszik a „képes" falvak száma, és lehet üdvözletet küldeni a távoli ismerősöknek, rokonoknak. Kedves emlék lehet. A következő számunkban Nagysimonyi képeslapjairól adunk majd hírt.

D. J.

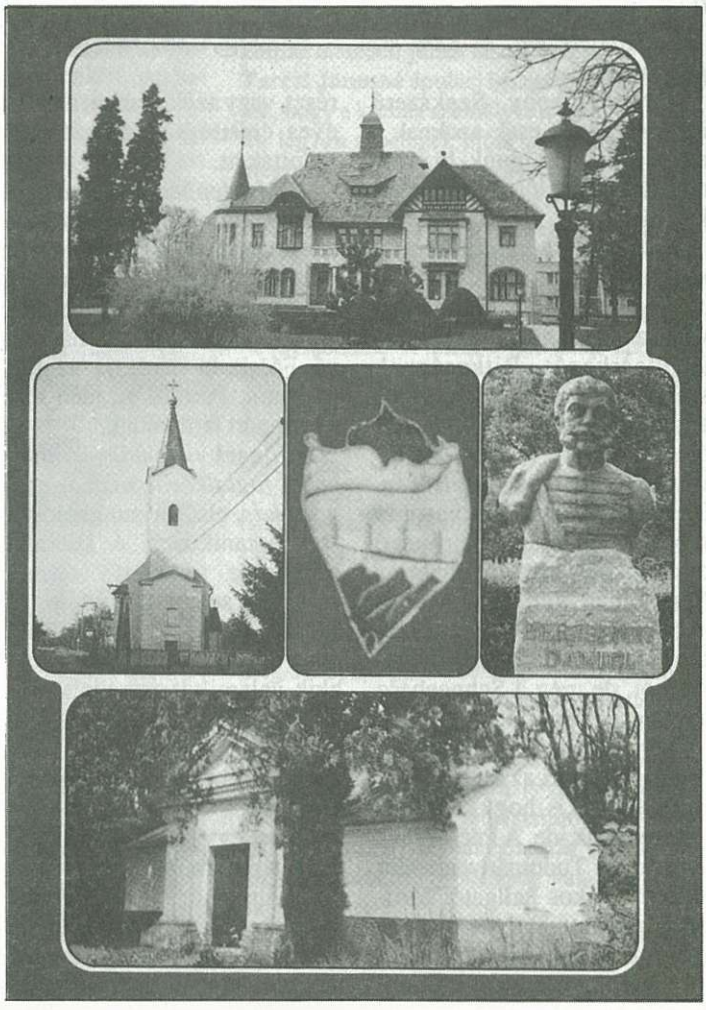

559

H • Í • R • E • K

– Június 5-én Szebik Imre püspök szolgálatával ünnepélyesen felavatták a Celldömölki Evangélikus Egyházközség keresztény óvodáját. Az avatási ünnepség előtt tartották meg az óvoda első ünnepélyes tanévzáróját.

– Az önkormányzat tulajdonában lévő lakótelkek értékesítése továbbra is folyamatban van Celldömölkön a Bercsényi utcában, a Bocskai utcában, a Horváth E. utcában, valamint Alsóságon a Liszt Ferenc utcában és a Hegyi úton. Érdeklődni lehet a Polgármesteri Hivatalban a műszaki és vállalkozási osztályon.

.560

A szeretet minden nyelven beszél

Testvérek között Svájcban

Amikor felmerült a gondolat, hogy Svájcba kirándulunk, nem mertünk hinni a fülünknek! A hetek múlásával azonban körvonalazódott egy csodásnak ígérkező utazás.

Tavaly, a svájci, reinachi református gyülekezet tagjai jártak nálunk vendégségben, idén visszahívtak bennünket.

Kicsit féltünk, hogyan értjük meg egymást, más világ, más a gondolkodásuk, másak a lehetőségeik. De mint kiderült, aggodalmaink feleslegesnek bizonyultak.

A kirándulást Szentpály Juhász Imre református lelkész szervezte, aki több szállal kötődik Svájchoz, a reinachi gyülekezethez.

Május 14-én útnak indult a 32 tagú csapat. A 20 órás út fizikailag valamennyiünket megviselt, de az Alpokba érve a látványtól elrepült az álom és a fáradtság. Égbetörő havasokra, fehéren ragyogó csúcsokra ébrendtünk. A síkséghoz szokott szemünk itta a látványt. Schaffhausenben megnéztük a Rajna-vízesést, ami szintén felejthetetlen volt.

Reinachban családok láttak vendégül bennünket, ez lehetővé tette, hogy kicsit megismerjük házigazdáink hétköznapjait, szokásait és gondolkodásmódját. Bizony, lenne mit eltanulni tőlük, ha csak a nyugodt, természetes életritmusukra, vagy a másikra figyelésre, a családcentrikusságukra gondolok, valamint a mindennel elhalmozó szeretetükre! A másnyelvűség sem okozott gondot, a szeretet minden nyelven beszél.

Reinach Bázeltől néhány kilométerre fekszik. Utcái hihetetlenül zöldek, virágosak és tiszták. Az erkélyeken, de még a háztetőkön is mindenhol virág, díszbokor. Lakói rendkívül kedvesek, vendégszeretők. Lakásukba beviszik a természetet, különböző zöld növények formájában.

Ott-tartózkodásunk alatt meglátogattunk két üzemet, egy iskolát, egy parasztgazdaságot, mindenhol példás rend és fegyelem uralkodott. Közös istentiszteleten vettünk részt a reinachiakkal, a szertartást az ottani és a mi lelkészünk végezte. Lélekbe markoló volt az istentiszteletre hívó, négy harang messzire zúgó hangja.

Pár órát töltöttünk Bázelban, e történelmi levegőjű városban. Üdvözöltük a Rajnát, mely úgy szeli át a várost, mint a Duna Budapestet. A Münster igazi gótikus mivoltával, az előtte elterülő csodálatos középkori tér áhítattal töltött el bennünket. Bázel három határon épült (német–francia–svájci), de nem okozott gondot a határok átjárhatósága. Talán nekünk is errefelé kellene haladnunk?!

Egész napos körutat tettünk Bern kantonban, e változatos felszínű, szép tartományban. Csodáltuk a havasi legelőket, a hegyekből lezúduló gleccserpatakokat, a fából épült, 3–4 szintes gyönyörű faházakat, az örök hóval borított szűzi Jungfraut, amely fehér méltóságával felejthetetlen volt. Nem

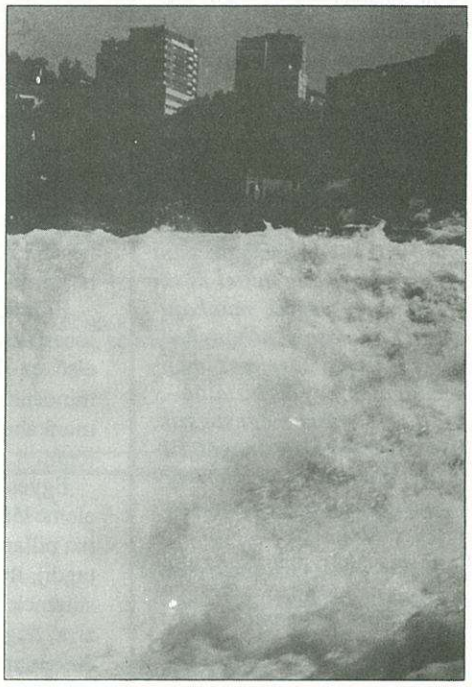

győztük a látványt feldolgozni. Agyunk megtelt szépséggel, a szívünk szeretettel azok iránt, akik nekünk ezt az élményt lehetővé tették.

Az idő könyörtelenül elrohant, de lelkünkbe zárva megőrizzük a tájat, az embereket, a szőlősgazdát a hegyen, aki meleg szeretettel fogadta a kis magyar csapatot és magyarországi emlékeiről mesélt. Egy hét után, könnytől harmatos szemmel búcsúztunk Reinachtól, vendégszerető testvéreinktől és az elbűvölő svájci tájtól.

Tanulságként elmondhatjuk: a szeretet minden nyelven beszél. A Svájcban járt közösség nevében itt is szeretném megköszönni Szentpály Juhász Imre lelkipásztorunknak a nem kevés gonddal járó szervezést, az idegenvezetést, valamint azt is, hogy már most gondol a jövő nyári kirándulásunkra.

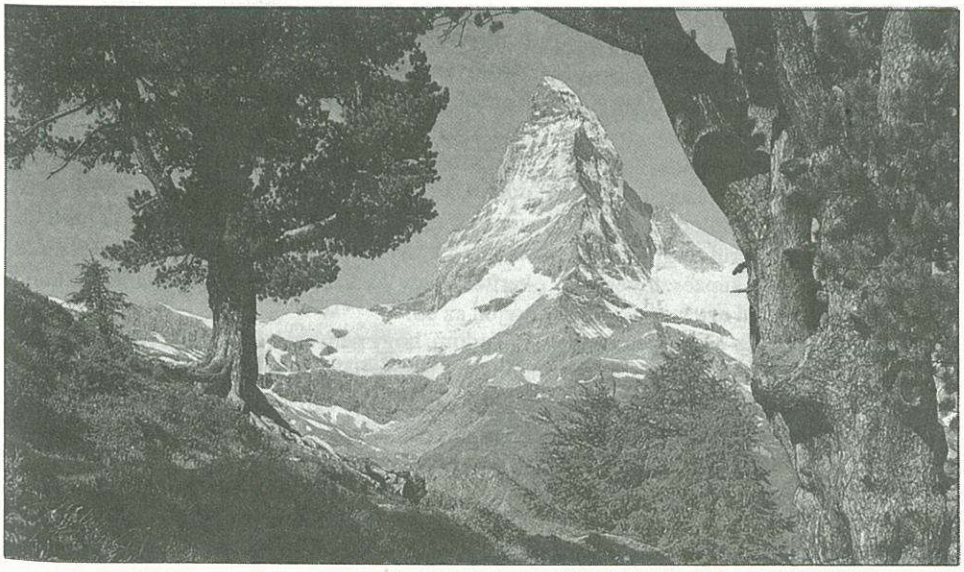

Dr. Dora Józsefné

561

Valahogy így

Megéltem már néhány évtizedet, s hál' isten, ritkán mentem orvoshoz. Esetleg egy torokfájás, egy-egy szinte mindenkit megkerülő járványféle kényszerített be a rendelőbe néhány tablettáért.

Most, egyik hozzátartozóm betegedett meg. A háziorvos alaposan megvizsgálta. A sablongyógyszerek felírása helyett kivizsgálásra küldte az SZTK-ba. Egy napunkba tellett, mire több osztályon sorra kerültünk. Szinte mindenütt tömeg. Fél óra, egy óra, van, ahol 3–4 óra a várakozási idő. A beteg előbb tűr, aztán izgul, majd ideges lesz: mikor hívják már őt?

Miért írom ezt le? Aki már volt beteg, annak mindez ismerős. Ami miatt mégis tollat fogtam, az az orvosi magatartás. Mostanában oly kevés szó esik róluk. Pedig ők, mint eddig is mindig, hittel és türelemmel végzik munkájukat. Egy mosoly, néhány kedves kérdés, türelmes meghallgatás, egy kis biztatás – s a beteg máris megnyugszik, szinte jobban érzi magát. Pedig túlterheltek. Amikor egy délelőtt már az ötvenedik beteget ülteti a székbe, azt hinné az ember, már csak rutinból nyúl egy-egy szükséges eszközért. De nem! Ő tudja, hogy a betege a múlt héten már volt itt, sőt, némi kis javulás már történt nála, s tudja, hogy a most belépő betegbe bele kell karolni, hogy leültesse a megfelelő helyre. S vissza a háziorvoshoz. Nagyon szívélyes, elmagyarázza a lezajlott vizsgálatok eredményeit. Most már konkrét a diagnózis: jöhet a gyógyító kúra.

Valahogy így képzelem a beteg–orvos kapcsolatát. Mert a cél közös: a gyógyulás. De ehhez nem elég nagybetűs ORVOS-nak lenni. Pénz kell, támogatás kell, eszköz kell, normális munkafeltétel és kisebb megterhelés kell.

Hogy türelemmel, szeretettel gyógyíthassanak bennünket.

– vm –

562

Vastapsot kapott a Melódia

A közelmúltban láttuk, hallottuk a szombathelyi Melódia Együttes műsorát, nagyon megtetszett, így azonnal meghívtuk őket közösen Holpert Jenőnével, a Vas megyei mozgáskorlátozottak helyi csoportjának vezetőjével.

A remek előadást május 27-én láthattuk a Területi Gondozási Központban, ahol a három idősek klubjának tagjai, valamint a mozgáskorlátozottak együtt tapsoltak.

A Melódia Együttes tagjai 11 éve dolgoznak együtt, rendezőjük Nagy János énekművész, tagjai: Madló István, Bándli István, Antal Betty, Steiner Sándor, Chikány Sándorné, Frohman Edina. Zongorán kísért Gerlei Emma.

Az előadás az idős emberekben felidézte a fiatalságukat, és bizony gyakran könny szökött a szemükbe. Szebbnél szebb operaés operettszámokat hallottunk. Láttuk a tekintetekben, hogy kell a szép dal, a kacagás, hiszen feledteti a gondot és a betegségérzést. Jó volt látni a pirosra tapsolt tenyereket, köszönjük az együttesnek ezt a kellemes estét.

Azért is volt nagy hatással ránk a műsor, mivel az amatőr művészek nagy része már nyugdíjas, de nem sajnálják idejüket, energiájukat arra, hogy másoknak örömet szerezzenek. Lelkes közönségünkkel az új műsorukkal visszavárjuk őket.

Az előadás létrehozásában köszönjük a segítséget az Ádám Jenő Zeneiskolának, a MÁV Fűtőháznak, a Polgármesteri Hivatalnak, a Ruhaipari Szövetkezetnek, valamint a MÁV Állomásfőnökségnek.

Kovács D. Ferencné,
az 1. Sz. Idősek Klubja vezetője

Makray László 563

MERT

... minden versünk
bevégeztetik egyszer
és minden kérdésünk
megválaszoltatik.
Minden kétségünk
bizonysággá foszlik
és minden bűnünk/erényünk
jóra/rosszra válik;
és feltétetik a kérdés
ki voltál?
ki vagy?
És nem mondhatok mást
az ember voltam – talán –
aki szeretett
akit tán szerettek
akit öleltek
aki ölelt
aki fárasztott
aki fáradt
aki választott
aki
MERT.

564

Hozzászólás cikkeinkhez

Szeretnék pár gondolatot hozzáfűzni az Új Kemenesalja 1993. márciusi számában megjelent két cikkhez, mint egyesületi vezető és mint helyi lakos.

Először talán az ebtenyésztőkről írt cikkhez. Valóban szomorú tény, hogy nagyon kevesen jöttek el első ez évi taggyűlésünkre annak ellenére, hogy mindenkit értesítettünk. Jó pár tagunk jelezte, hogy munkahelyi és egyéb elfoglaltsága miatt nem tud jönni.

Egyesületünk jó egy éve alakult. A legfontosabb eleme létünknek: rendelkezzünk anyagi bázissal. Jelen pillanatban egyetlen bevételi forrásunk: az éves tagdíj, melynek nagy részét a budapesti anyaegyesületnek kell átutalnunk. Nagyon kevés pénz marad arra, hogy felszereléseket vásároljunk. Pedig ez az érdemi munkához elengedhetetlen. Nem kis költség az adminisztrációra költött éves összeg sem.

A tavalyi évben sikerült egy hűtőládát vásárolnunk. Mire meglett a láda, arra a vásárolt húsnak ment fel az ára. Erre jött rá a szállítási és a hűtési költség, ami jelentősen megemelte a hús árát. Ezért most újra ott tartunk, hogy tagjainknak újból maguknak kell beszerezni a napi szükségletet. A hűtőláda pedig – annak ellenére, hogy próbálkoztunk más forrás után nézni – most üresen áll. Rendezvények, bemutatók, kiállítások rendezésével szert tudnánk tenni némi bevételre, de ennek az elindításához is kevés a pénzünk. Amennyiben sikerül megoldanunk önerőből, hogy egy-két tagunk kiképzésen vegyen részt, akkor talán sikerül beindítani egy kutyakiképző iskolát. Pályázati úton kért az egyesület némi pénzt az önkormányzattól, de úgy látszik, nekünk nem jutott a keretből. Gondolom, az ő lehetőségeik is szűkösek. A kért pénzt az iskola beindítására fordítottuk volna, hogy minél előbb jól felkészített, képzett kutyákat tudjunk személy- és vagyonvédelemre tanítani.

Hát, röviden ennyit rólunk. Reméljük, az idei év sikeresebb lesz, ami a vezetőségen és tagjaink hozzáállásán is múlik.

És most szeretnék pár gondolatot hozzáfűzni az Ebek harmincadja című cikkhez.

Először is köszönöm a cikk írójának, hogy megemlíti azokat, akik megfelelő körülmények között tartják négylábú társaikat. Nyugodtan merem állítani, hogy tagjaink is ezek közé tartoznak. A kóborgó ebekkel nekünk is sok dolgunk van, mivel a kutyáink mozgatásakor olykor közelharcot kell vívni velük, főleg, ha csapatosan közlekednek. Ilyenkor persze nem számít nekik se gyalogos, se kerékpáros, se motoros. Az autósok pedig nyugodtan gyakorolhatják közöttük a szlalomozást. A felnőttek – úgy ahogy – ki tudják magukat menekíteni, de a gyermekek bizony nagyobb veszélyben vannak. Hallottam, hogy Cellben is van pár kódorgó eb, de úgy látszik, a ságiak, vagyis közülük pár tulajdonos jobban szabadjára engedi ebét. Kisebbek, nagyobbak, korra, nemre való tekintet nélkül járják az utcákat. Egyik veszélyes körzet a sági bányatelep és környéke. Vannak házak, ahol rendszeres támadást várhat az arra közlekedő. Persze, ha szóvá teszi ezt valaki, akkor még a kutya gazdájának áll feljebb. Úgy gondolom, komolyabban fel kellene lépni ezen ebek és gazdáik ellen. Én kutyaszerető ember vagyok, és nem is a kutyákra haragszom. Számos helyen nincs kerítés, vagy ha van, rossz, s nyitva a kapu: hadd járjon az eb.

Tudom, hogy nem csak én vagyok így, mivel nap mint nap látom, hogy az ebek gondot okoznak valakinek. Vannak idevágó jogszabályok, és azt hiszem, hogy mindannyiunk érdekében azokat jó lenne betartani és betartatni.

Horváth Csaba,
a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete
Celldömölki Szervezetének elnöke

565

Könyvismertetés

Celldömölk Kismáriacell szabadalmas mezőváros története

A nyár folyamán kézbe vehetjük annak a műnek reprint kiadását, amely eredetileg 1927-ben Szagán és Hajnal celldömölki nyomdájában látott napvilágot. Porkoláb István Celldömölk Kismáriacell szabadalmas mezőváros története című könyve máig a település múltja iránt érdeklődők legfontosabb (bár mai szemmel természetesen nem mindenben a legpontosabb) forrása. Az eltelt közel hét évtized alatt a részkutatásokon és Lengyel Pál A sághegyi őstelep című kötetén túl a várossá avatás alkalmából megjelent Vasi Szemle celldömölki emlékszámának (1980. 3. sz.) nagyívű tanulmányai léptek fel összegző igénnyel. Köztudomású, hogy az újabb eredményeket is feldolgozó Celldömölk tanulmánykötet megjelenése jelentősen késik, ezért jó megoldásnak tűnik a Porkoláb-mű hasonmás kiadása.

A 188 oldalas könyv először röviden Kemenesalja történetét, majd nemzetségeit és birtokainak megoszlását tekinti át. A dömölki apátság históriáját Nemesdömölk múltjának ismertetése követi.

Külön fejezet tárgyalja a kismáriacelli búcsújáróhely kialakulását és a mezővárosi szabadalom elnyerését. Kiscell történetéből az 1809-es utolsó nemesi felkelés bemutatására helyeződik a hangsúly. Ezután következik talán az egyik legértékesebb rész: Kismáriacell utcáinak, épületeinek és egyházainak, valamint céheinek részletes felsorolása. Az 1848/49. évi forradalom és szabadságharc után a hozzáférhető források száma gyarapodott és nyilvánvalóan a kortárs visszaemlékezőkre támaszkodva is egyre alaposabb a település életének dokumentálása.

Figyelmet érdemlőek a könyv mellékletei: a nemesdömölki és kiscelli nemes családok 27 oldalnyi felsorolása, a kiscelli kerület országgyűlési képviselőinek bemutatása, továbbá II. Lipót és V. Ferdinánd szabadalmas leveleinek közlése.

Nem szigorú értelemben vett történészi szakmunkáról van szó; leginkább egy laza szövésű, világosan tagolt helytörténeti olvasókönyvről. A kötet adatgazdagsága révén még ma is haszonnal forgatható nem csupán a „honismereti búvárok", hanem a Celldömölk története iránt köznapi szinten érdeklődők számára is. A „szülőföld" kifejezéshez e tájon élt nemzedékek élete szervesen hozzátapad. Eötvös Józseffel együtt valljuk: „Az egész hazát csak eszmében foghatjuk fel s így azon szeretet, mellyel az egyes falujához vagy környékéhez ragaszkodik, tulajdonképp azon kapocs, mely őt a hazához köti."

Németh T.

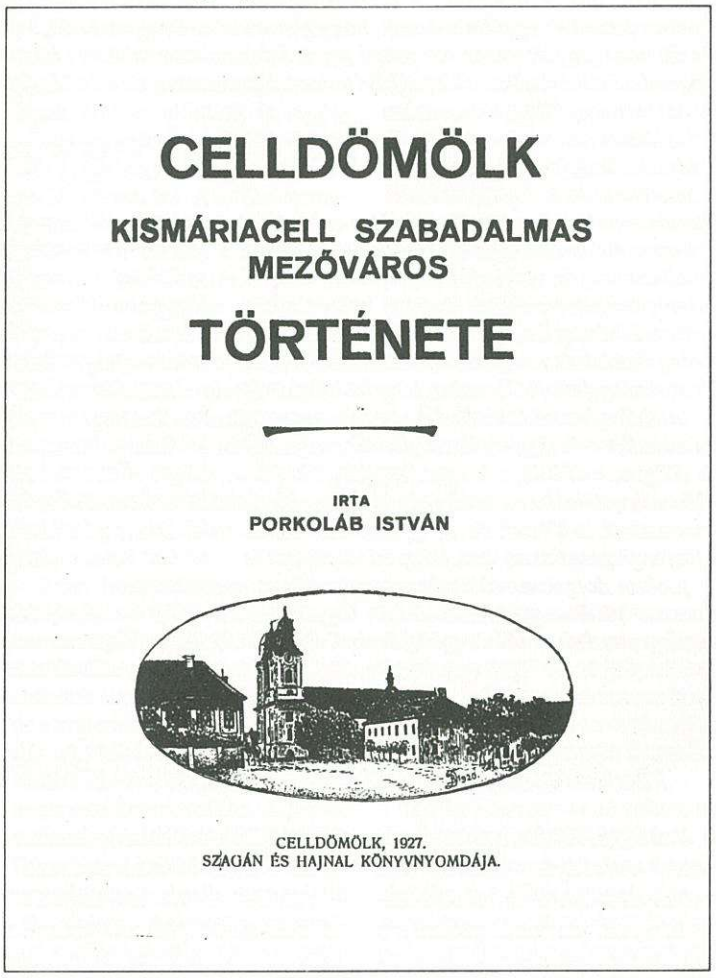
CELLDÖMÖLK
KISMÁRIACELL SZABADALMAS MEZŐVÁROS
TÖRTÉNETE
IRTA
PORKOLÁB ISTVÁN
CELLDÖMÖLK, 1927.
SZAGÁN ÉS HAJNAL KÖNYVNYOMDÁJA.

566

Versenyeztek boraink

Az Alsósági Tavaszi Napok szervezőbizottsága által 1993. V. 23-án megtartott Kemenesaljai Borverseny az Alsósági Berzsenyi Lénárd Általános Iskola ebédlőjében zajlott le. Hatvanhét bortermelő nevezett nedűivel, s ebből negyvennégyet találtak helyezésre érdemesnek. A minősítést Kulka Gábor és dr. Zsoldos Zoltán szőlész-borász kutatók végezték el. Arany oklevéllel 9, ezüst oklevéllel 14, bronz oklevéllel 21 bort díjaztak.

Aranyérmes borok

1. Hetyei Benjamin – Olaszrizling 1991-es évjárat
2. Horváth Árpád – Olaszrizling 1992-es évjárat
3. Hetyei Benjamin – Olaszrizling 1992-es évjárat
4. Végh Rezső – Zöldveltelini 1992-es évjárat
5. Végh Rezső – Királyleányka 1991-es évjárat
6. Végh Rezső – Királyleányka 1992-es évjárat
7. Mesterházy Sándor – Szürkebarát 1992-es évjárat
8. Végh Rezső – Muskotály 1992-es évjárat
9. Hetyei Benjamin – Kékfrankos 1992-es évjárat

Ezüstérmes borok

1. Mesterházy Sándor – Zöldveltelini
2. Mesterházy Sándor – Ezerfürtű
3. Géczi Attila – Hárslevelű
4. Somogyi Elek – Sauvignon
5. Gönye László – Chardonay
6. Zsámboki Pál – Vegyes fehér
7. Horváth Árpád – Olaszrizling
8. Somogyi Lajos – Olaszrizling
9. Németh Gyula – Olaszrizling
10. Németh Gyula (tanár) – Olaszrizling
11. Végh Rezső – Olaszrizling
12. Németh Gyula (tanár) – Kékfrankos
13. Hetyei Benjamin – Oportó
14. Végh Rezső – Zweigelt

Bronzérmes borok

1. Kerék Lajos – Ezerfürtű
2. Bódis István – Bianca
3. Bódis István – Cserszegi fűszeres
4. Mesterházy Sándor – Muskotály
5. Németh József – Vegyes fehér
6. Nagy Károly – Vegyes fehér
7. Laczi Ferenc – Vegyes fehér
8. Módos Attila – Vegyes fehér
9. Papp Imre – Vegyes fehér
10. Nemes József – Olaszrizling
11. Somogyi Aladár – Olaszrizling
12. Sükösd József – Olaszrizling
13. Jakab Zoltán – Olaszrizling
14. Somogyi Lajos – Olaszrizling
15. Moór Lajos – Olaszrizling
16. Kerék Lajos – Olaszrizling
17. Kun Géza – Olaszrizling
18. Torma Gyula – Vegyes vörös
19. Jankó Zoltán – Kékfrankos
20. Nemes József – Kékfrankos
21. Vass Ferenc – Zweigelt fajtájú borai

A legeredményesebb versenyzők

1. Végh Rezső – 4 arany + 2 ezüst
2. Hetyei Banjamin – 3 arany + 1 ezüst
3. Mesterházy Sándor – 1 arany + 2 ezüst + 1 bronz

Gratulálunk a nyerteseknek! Szőlészkedésükhöz további sikereket, jó egészséget kívánunk!

Hanzsér Elemérné

567

Üzenet egykori iskolámba

Volt egyszer egy kisdiák. Szorgalmasan tanult, sokat olvasott. Ha társaival játszott, ő volt a tanító néni. Az volt az álma-vágya, hogy az életben is egyszer az lehessen. Eljött a sorsdöntő pillanat. Nyolcadikban ki kellett töltenie a jelentkezési lapot. Nem gondolkodott: számára egyértelmű volt, hogy gimnáziumba megy. Nem is volt semmi gond. Jelesen leérettségizett, s sikeres felvételi után be is jutott egy főiskolára.

Nem volt beképzelt, úgy érezte, hogy alkalmas arra, amit vállalt. Már csak tudománnyal kell megtömnie a fejét, s nekiindulhat az életnek. Vizsgatanítására ötöst kapott, államvizsgája jeles lett. S mindezek mellé még egy nagy öröm is érte: volt iskolája hazahívta tanítani. Az öröm mellé némi izgalom is társult: meg tud-e felelni, azt nyújtja-e, amit várnak tőle, s egy sorba állni volt tanítóival-tanáraival! Könnyebben ment, mint hitte: befogadták, segítették, engedték dolgozni, sőt: úgy érezte, hagyják kibontakozni, az újat bemutatni, még talán egy kicsit tanultak is tőle. S ő, az ifjú titán, minden energiájával azon volt, hogy minél többet és jobban dolgozzon. Jöttek-mentek az új tantervek, ő élvezettel kísérletezett. Úgy érezte, a gyermekek vevők a módszereire. Azt vallotta, amit Király István tanár úr tanított: „Nincs olyan osztály, amibe ne lenne egy szempár, és azért az egy szempárért érdemes!"

Hogy jó tanár volt-e vagy sem, azon nem ért rá gondolkodni. Hittel és lelkesedéssel tette, amit tennie kellett. De nemcsak azért, mert fiatal volt, nemcsak azért, mert még erősen munkált benne a főiskolán belé oltott tűz. Azért is, mert a miliő, mely körülvette, erre ösztönözte.

Aztán jött egy pillanat: csalogatni kezdték, más munkahelyre hívták. Hetekig könyörögtetett magának, nem akart elmenni. Ugyan csábította, vonzotta a nagyobb feladat, az erőpróba. De sírt, amikor elbúcsúzott tanítványaitól, munkatársaitól.

Igaz, új munkaköre szerencsés volt. Nem került messze az iskolától. Sőt, talán még jobb is volt: egyszerre 15 iskola tartozott hozzá. Kezdett belelátni mindegyikbe. Sok ismerőse lett. Együtt mozdult diákokkal, szülőkkel, kollégákkal, ha egy-egy településen történt valami. S közben gyűjtögette tapasztalatait.

Két év után újabb állomás következett életében. Most már nemcsak 15, de 121 iskola életébe pillanthatott be. Úgy érezte, csodás dolog: Csákánydoroszlótól Ikervárig, Répcelaktól Kőszegszerdahelyig mindenhova ismerősként ment. Közben érzékelte, hogy a kollégák egyre feszültebbek, az oktatásügy egyre zavarosabb, s feltörnek a felszínre az addig a mélyben dúló indulatok.

1990. Újra hazajött. A régi iskolájába. Más volt ez a visszatérés, mint az első. Talán azért, mert azóta megváltozott a miliő: új emberek jöttek a régiek helyére. Talán azért, mert ő is másképp látta a dolgokat. A kinti évek alatt hozzászokott ahhoz, hogy mindent őszintén meg kell mondani, hogy heves, de okos vitákból születik a jó. S úgy gondolta, ez így van mindenütt. S amikor rájött, hogy az általános nem minden egyedire igaz, úgy döntött, elmegy. Végleg búcsút mond az iskolának. S meg is tette.

Azóta új munkaköre leköti. Nem hiányzik az iskola. De valahogy ilyenkor, pedagógusnap tájékán megsajdul a szíve: jól cselekedett? Biztos használt: kollégáinak is, önmagának is. S vajon hogy ítélnék meg a gyerekek, akikért tanult, küzdött, ha kellett, konfliktusokat vállalt az elmúlt közel másfél évtized során? Vagy most már ők sem számítanak? Úgy, mint a jó nevelők, tanítók?

Varga Margit

568

A Berzsenyi Dániel Gimnázium versenykrónikája

Az 1992/93-as tanévben számos versenyen szerepeltek eredményesen a tanulóink. Lapunk hasábjain csak azoknak a tanulóknak (és felkészítő tanáraiknak) a nevét közöljük, akik teljesítményükkel legalább megyei dobogós helyet szereztek, akikre különösen büszkék vagyunk.

Az Édes Anyanyelvünk országos nyelvhasználati versenyen HETÉNYI RITA (III. o.) Kazinczy-díjat szerzett. (Szaktanárai: Szabó Alajos és Tóth Margit.) SZABÓ KRISZTINA (II. o.) a gimnazisták között első helyezett, októberben ő képviseli Vas megyét az országos fordulón. (Szaktanára: Joó Antalné.)

Az Eötvös Loránd megyei fizikaversenyen II. helyezett VARGA VERONIKA (II. o.). (Szaktanára: Vargáné Kránicz Anna.)

A Bolyai matematikaversenyen kategóriájukban II. helyezettek: VINTER ANITA (II. o.) (szaktanára: Vinter József), VARGA BALÁZS (VI/1. o.) (szaktanára: Karádiné Pup Ilona), III. helyezett VRAVUSKA VERONIKA (IV. o.), (szaktanára: Vargáné Kránicz Anna).

Az Eötvös Loránd általános iskolás korúak fizikaversenyén korosztályában III. helyezett NAGY MARIETTA (VI/1. o.). (Szaktanára: Dr. Csiszár Tiborné.)

A Kitaibel Pál biológiaverseny megyei I. helyezettje NAGY GÁBOR (I. o.) bejutott az országos fordulóra. (Szaktanára: Vinter Józsefné.)

Az orosz nyelvi megyei versenyen I. helyezett VINTER ANITA (II. o.), II. helyezett HULIK HAJNALKA (II. o.), III. helyezett MESTERHÁZY ÁGNES (II. o.); (szaktanáruk: Joó Antalné).

VINTER ANITA (II. o.) a regionális orosz nyelvi versenyen III. helyezést ért el, részt vett a szlovákiai budmericei nemzetközi orosz nyelvi versenyen.

A város és városkörnyék Kazinczy-versenyén korosztályában I. helyezett: ELEKES KATALIN (VI/1. o.). (Szaktanára: Tóth Margit.)

A középiskolások legrangosabb versenyén, az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny II. (megyei) fordulóján eredményesen szerepeltek – biológiából: DÖBRÖNTE RÓBERT (IV. o.), (szaktanára: Vinter Józsefné), orosz nyelvből: HARTAI ERIKA (IV. o.), (szaktanára: Ozorainé Gyarmati Magdolna), HETÉNYI RITA (III. o.) és BALOGH ANNAMÁRIA (III. o.), (szaktanáruk: Joó Antalné).

A Ki tud többet Magyarországról? megyei vetélkedőt hagyományosan a gimnázium szervezte. A II. helyezett csapat tagjai: Mándli Adrienn, Sütő Roland, Szalai Edina, Bognár Gabriella.

A Rossini zenei műveltségi vetélkedő megyei III. helyezett csapat tagjai: Horváth Edit, Horváth Rita, Döbrönte Róbert, valamennyien negyedikesek.

A Kemenesaljai Baráti Kör Jónás Márton pályázatán ebben az évben is sikerrel szerepeltek a gimnázium tanulói. Két kiemelkedő pályamunkát tartott első díjra érdemesnek a zsűri. Első díjasok: Mesterházy Éva (II. o.) – földrajz, Mesterházy Ágnes (II. o.) – iskolatörténet.

Második díjas: Mihály Botond (IV. o.) – biológia.

Középiskolás éveiben nyújtott kiváló teljesítményéért és sokoldalú tevékenységéért különdíjat kapott Döbrönte Róbert IV. osztályos tanuló.

Joó Antalné

568

Köszönjük!

Az Alsósági Klubkönyvtár vezetése köszönetét fejezi ki az MSZP celldömölki szervezetének. Intézményünk szegényes, elhasznált bútorokkal rendelkezik. Az MSZP használatba adta jó állapotban lévő, feleslegessé vált székeit, asztalait, s ezzel hozzájárult az intézmény bútorzatának felújításához.

Köszönjük:
az Alsósági Klubkönyvtár vezetése

570

Nyílt levél a Sághegy védelmében

Tisztelt Polgármester Úr!

Három évvel ezelőtt fogtam tollat a Sághegy érdekében. Ez év márciusában és áprilisában három hetet töltöttem a hegyen, mivel szüleim ott laknak. Elszomorító kép fogadott, főleg a kráterben. Az 1990-es, Simon József nyomán írt Tájékoztató tervezetemben már kitértem a hegyen folyó pusztító „munkára". Ebből idézek pár gondolatot:

„A napi politikai csatározások a leglelkesebb lokálpatriótákat is elvonták a természetvédelem nemes ügyétől, gondolok itt Dala Józsefre, Gyűrűsi Dezsőre és még sokakra."

„Lelkes természetjáró ifjúságunk némely vandál egyedei rendszeresen rongálják a kihelyezett tájékoztató táblákat, padokat, hulladékgyűjtőket."

„Erre a páratlan természeti csodára nagyobb figyelmet kellene fordítani az Országos Természetvédelmi Hivatalnak, az idegenforgalommal foglalkozó országos szerveknek és a megyei utazási irodáknak. Aki egyszer megfordul a Sághegyen, meggyőződésem, hogy visszatér."

Atyai jóbarátom, Dala József is, ahogy időnként az Új Kemenesalja kezembe kerül, egy-két fotóval és rosszalló cikkel küzd a város, a táj környezetvédelméért. Visszatérve a bevezető gondolatokhoz, 1990-ben intenzív levelezést folytattam az alant felsorolt intézményekkel: Celldömölk Város Polgármesteri Hivatalával (Molnár Gábor osztályvezető úr), a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériummal, a Tájak–Korok–Múzeumok Egyesületével, a Vas Megyei Múzeumok Igazgatóságával, a Savaria Tourist Idegenforgalmi Hivatallal és a Magyar Televízióval.

Az elismerő sorok nem maradtak el, sajnos a pénz hiánya miatt mindenki kitért a konkrét válasz elől.

Kivonat a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium válaszleveléből:

„A Sághegy természeti értékeit leíró levelét köszönöm. A hegy természeti és gazdálkodási módjának értékei előttünk is régóta ismertek, ezért is került sor 1975-ben a Sághegyi Tájvédelmi Körzet létrehozására. A terület természetvédelmi kezelését 1991. január 1-től (rövidítek) a minisztérium Országos Természetvédelmi Hivatala felügyelete alá tartozó Nyugat-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság látja el. A természetvédelmi területek kezelésére meglehetősen szűkös anyagi keretek állnak rendelkezésre, ezért csak a legfontosabb megóvási feladatok ellátására nyílik lehetőség (pl. a trianoni kereszt felújítása)."

Ezen hosszadalmas bevezető után rátérek, hogy mi indított e sorok megírására. 1993. április 7-én 16–17 óra körül amolyan búcsúsétát tettem a hegy fennsíkján és a kráterban. Amit láttam, aggódással, féltéssel és félelemmel töltött el. Az emberek felelősségérzete katasztrofális. A kráter mesteri oldalán három tizenéves fiú mászta a sziklákat (ami omlásveszély miatt tilos!). Az egyikük lába alatt megcsúszott egy mázsányi kőtömb, amely csak a szerencsén múlott, hogy nem találta el a másik fiút.

Ezen, ahogy illik, jót derültek, és egymás értelmi képességét vitatták. Az elmúlt évtizedekben sokan vesztették itt és így életüket, lettek nyomorékok. Hiába a kiépített út, inkább tegyük kockára életünket?

Az elmúlt évben rengeteget romlott a kráter belső képe, megborzadtam a látványtól... Talán 10–15 csapás vezet le az alsó szintre, de egyiken sem fedezhető fel a hegy őshonos vadjainak a nyoma. Ráérő ifjaink kilós kövekkel dobálják a sziklafalakat. E kettős összetevő, plusz az erózió munkája nyomán többtonnás kőtömbök omlottak le. Az emberi oktalanság és a természet erőinek köszönhetően lassan vörös lesz a kráter! A csodálatos szabadtéri geológiai múzeumból, ha így haladunk, úgynevezett Cséri-telep lesz.

A kráter legszebb része, ahol mintegy 4 millió éve megállt az idő, leírhatatlanul csúnya lett. Kitűnő vörös meddő csúszda ereszkedik alá (a kereszt mögötti dombról van szó).

A huszonnegyedik órában van a Sághegy is, ezért kérem az illetékeseket, a szülőket, a kirándulókat, óvják hazánk e páratlan természeti kincsét. A szülők, a tanárok hívják fel gyermekeik, tanulóik figyelmét a rájuk leselkedő veszélyre.

Talán Isten se venné zokon, ha a városban működő egyházak is mondanának egy misét az ügy érdekében! A lélek nyugalmának a természet szeretete és szépségének megőrzése szerves része. Ha óvjuk a természetet, saját magunkat óvjuk!

Tisztelettel:
Váradi János, Ercsi

572

A vakondok és az egér

Az öreg vakondok jó barátságban volt a fürge mezei egérrel. Ez sokat mesélt a ragyogó napról, a szép búzaföldekről, a kéklő hegyekről, színes pillangókról és virágokról. Az öreg vakond csak csóválta a fejét: nem hiszem én azt.

Hosszas rábeszélésre végre mégis ráállott, hogy megnézi azt a csudavilágot. Ki is ült a túrás tetejére, körülforgatta a fejét, de bizony nem látott semmit a csudavilágból. Hiszen vak volt. Mérgesen, dohogva tért vissza a föld alá, s többé szóba sem állt az egérrel, mert őt olyan csúful rászedte.

SAPIENTI SAT!

Közli:
Nádasdy Lajos

571

Celldömölki eseménynaptár

Szeptember 8., 1933 — **60 éve**

Az ősi apátság 800 éves jubileumi ünnepségén részt vett Serédy Jusztinián hercegprímás is (az eseményről több helyen olvashatunk, de forrást nem említenek).

Szeptember 12., 1948 — **45 éve**

A templom 200 éves jubileumán részt vett Mindszenty József hercegprímás és több megyés püspök.

Szeptember 15., 1748 — **245 éve**

Nagy pompával, ének- és zeneszóval, mozsárdörgéssel a kegyszobrot a kápolnából az új templomba vitték át.

Szeptember 21., 1913 — **80 éve**

Az államilag segélyezett községi jelleggel működő polgári fiúiskola megnyitásáról tudósítanak a helyi lapok.

Október 9., 1893 — **100 éve**

A Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank Részvénytársaság felhívást tett közzé gőzmalom és villanyvilágító társaság létrehozására.

November 1., 1963 — **30 éve**

Üzembe helyezték az ország negyedik integradominó berendezését, amely a biztonságos közlekedést segíti és a váltók gombnyomásra állíthatók.

November 7., 1908 — **85 éve**

Iskolai mizériák. Tanteremhiányról és az iskolába nem járó tankötelesekről ír a Kemenes Vidék.

November 7., 1963 — **30 éve**

Nagy Józsefné könnyűipari miniszter felavatja a Győri Kötöttkesztyűgyár helyi egységét.

November 7., 1978 — **15 éve**

Marczali László művelődési miniszterhelyettes felavatja a Berzsenyi nevét viselő könyvesboltot.

November 20., 1938 — **55 éve**

Mécs László papköltő nagy sikerű szavalóestjéről tudósít a Kemenesalja.

November 25., 1823 — **170 éve**

Ratczkó apát elrendeli, hogy a bíróválasztás napját előre meg kell határozni. A bíróválasztás napja november 5-e, Szent Imre herceg napja.

November 25., 1923 — **70 éve**

Ünnepélyes alapkőletétellel elkezdődik a polgári fiúiskola építése (Gáyer iskola régi épülete).

Az iskolának 1913–1938 között 4080 nyilvános, 575 magán, összesen 4655 tanulója volt.

November 26., 1893 — **100 éve**

Elfogadják a Kis Czeli Polgári Olvasókör alapszabályát. Elnök: Géfin György.

December 20., 1903 — **90 éve**

A belügyminiszter jóváhagyja a két község egyesítését (Kis Czelli Lapok).

December 25., 1938 — **55 éve**

Napirenden a kórház kibővítése – adja hírül a Kemenesalja.

Összeállította: Káldos Gyula

573

HOL – MI – MENNYI?

	Sűrített paradicsom 70 g	Sertés-májkrém 100 g	Marha-májkrém 100 g	Tavaszi vagdalthús 150 g	Piros arany 80 g	Gulyás-krém 100 g	Mustár 150 g	Darált s.hús (lunch) 400 g
Nagy ABC	18,—	32,70	—	53,—	34,—	32,—	40,—	67,30
Korona	18,70	33,30	29,10	56,—	31,—	31,—	27,80*	—
Templomi ABC	21,70	21,90	28,80	53,50	32,80	32,10	40,50	69,90
Kodály ABC	19,—	21,90	31,70	53,50	32,80	32,10	40,50	69,90
Falusi Diszkont	18,40	22,60	20,40	38,40	36,—	37,90	34,80	—
Hangya bolt	29,—	30,—	—	47,—	33,—	—	42,—	50,—**
Dömölki ABC	21,70	21,70	28,80	53,50	32,80	32,10	40,80	69,90
Sági ABC	22,—	26,—	24,—	—	32,—	31,—	27,—*	61,50**
Telepi bolt	22,—	27,—	28,—	50,	32,—	30,—	26,—*	—

Táblázatunk a július 1-jei árakat tartalmazza. Jelmagyarázat: *: 80 g; **: 150 g

Két jó hír: Júliusban a templomi, a Kodály és a dömölki ABC-ben K–Sz–Cs-ön aki 12.00 és 15.00 óra között vásárol, 7%-os engedményt kap. A Kodály ABC-ben 20 kg-os zsákban zacskós 1 kg-os cukor 60 Ft/kg áron kapható.

Készítette:
Völgyi László

574

Látjuk, de nem ismerjük...

Számomra idegen képet festett képzeletem a közelmúltban. Ugyanis elképzeltem magamat csonkán-bénán egy kerekesszékben ülve, ahogy így – első alkalommal – kihajtok az utcára. Lehet, hogy sokan úgy néznének rám, mint egy távoli égitestről érkezett jövevényre. Sokan megrettennének tőlem, mert nem is olyan túl régen még kerékpározni láttak engem. Azután e látvány hatására hirtelen megbicsaklik az eddig józan elme és mindenféle furcsa asszociáció születik.

Nekem is – úgy hirtelen – ez jut eszembe: a látvány, és ami ezután következik, illetve elhangzik.

Megnyugtathatnám magamat ekképpen: idővel minden szem még a legkülönösebb vizuális információk befogadásához is alkalmazkodik. Azonban...

Egy bölcs ismerősömmel beszélgettem egy-két hete, és akkor mondta: minden ember életében adott két kapu. Az első kapu – a látás kapuja – állandóan tárva van. A nagy bajok a másik kapuval vannak. Mert ezt sokan régóta zárva tartják. Pedig ez a szív kapuja!

A szemünknek tehát bőven tartogatunk valami „csemegét". Viszont arra nagyon vigyázunk, hogy szívünk mindig kérges és passzív legyen. Makacsul őrködünk felette, mert jaj nekünk, ha egy pici rés támad rajta! Óvakodunk attól: még véletlenül se kényszerüljenek bizonyos átértékelődésre – és ne váljanak ízeinket-velőinket tépő érzelmeinkké – mindazon felszínességek, melyeket észrevettünk. Egyébként is szeszélyes szívünk erre nem képes.

Milyen emberek a mozgássérültek? Egyrészt olyanok, akik esetében csodás, de mégis nehéz körülmények közepette már megnyílt a szív kapuja. Másrészt olyanok, akik az eléjük dobott „Óh, szegény!" és az ehhez hasonló szánakozásokat valahogy másképpen értelmezik, mint a járni tudó kívülállók.

Nem túl régen órákat töltöttem el a sömjénmihályfai mozgáskorlátozottak táborának résztvevőivel. Mélyen bevésődött emlékezetembe az a sok-sok, boldogságot sugárzó arc és az a néhány őszinte vallomás. Vallomások, melyek még lábak nélkül is gyümölcsöző életről tanúskodnak. Őszintén beszéltek sorsukról. Őszinték tudtak lenni, mert felismerték: Ők nem becsapott áldozatai sorsuknak. Csak így fedezhették fel életük páratlan gazdagságát.

Hát nem mi, a járóképes kívülállók vagyunk furcsák?

Mert csak látjuk szegénységüket, de nem ismerjük gazdagságukat. Ezt diktálja a mindig kiszámíthatatlan szívünk! Ezért eleve torz a látásunk.

Be kell vallanom: a kívülálló egészségesek a – több tekintetben – szegények!

Figyeljünk jobban mozgássérültjeinkre! Mert Ők is tudnak és akarnak adni.

A gazdagságukból...

Vadady György

575

Honnan kapta nevét Izsákfa?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy falu. Volt annak a falunak egy gazdag földbirtokosa, aki nagyon sanyargatta a népét. A végén már annyi pénze volt, hogy majd fölvetette a nyavalya, de a falu népe nagyon elszegényedett.

Mikor látta a gazdag úr, hogy az emberek kifogytak mindenükből, továbbállt. Az emberek sírtak, jajgattak, hogy most már mi lesz velük, de egyben örültek is, hogy nem sanyargatja többet őket a gonosz.

Élt ebben a faluban egy József nevű szegényember a feleségével. Hajdanán szegényeknek annyi gyerekük volt, mint a rosta lika, de mind meghaltak, mert nem volt nekik mit enniük.

Azt mondja egyszer az asszony Józsefnek:

– Menj el fát vágni az erdőbe!

Kapja József a fejszét, elindul az erdőbe. Megy, mendegél, egyszer csak kiáltozást hall. Hát egy iciripiciri kis tündér aranyfürtös haja be van akadva egy csipkebokorba. Egy perc sem telt belé, a kicsi tündér máris József tenyerében ült.

Azt mondja a szépség:

– Köszönöm, te szegény ember, hogy megmentetted az életemet. Jó tett helyébe jót várj! Adok neked egy magot, meglásd csudamag!

Otthon József mutatja a magot nagy örvendezéssel.

– Nézd, asszony! ... és elmesélte tövirül hegyire, hogy történt.

– Ültessük el szegény legkedvesebb fiunk sírjára!

– Ez jó ötlet!

El is ültették.

Eltelt egy esztendő, eltelt kettő, eltelt a harmadik is. A magocska kikelt, és egy szép, nagy fa lett belőle. De milyen fa! Aranyalmafa!

Jöttek is a falubeliek, szedték, kapkodták, ki kosárba, ki köténybe. A végén már mindenki szedte az almát, még a kutyának is aranyalma jutott.

A falubeliek hálásak voltak Izsáknak, akinek a sírján ilyen szép fa termett.

Azt mondták, a fiú vére kering a fában.

Mivel ez a fa mentette meg őket a pusztulástól, a falut elnevezték IZSÁKFÁNAK.

Aki nem hiszi, járjon utána!

Mesterházy Anna

Mesterházy Anna, az ostffyasszonyfai Petőfi Sándor Általános Iskola 6. osztályos tanulójának Honnan kapta nevét Izsákfa című meséje (mondája?) első díjat kapott a Kresznerics Ferenc Könyvtár gyermekkönyvtárának meseíró pályázatán. Gratulálunk!

576

Május 28-a az új gyásznap

Jégverés a Sághegyen

Valószínűleg örökké emlékezetes marad május 28-a, amikor a Ságra, a tájra és a bortermő hegyre „rászakadt az ég!". A félelmetes morajlás, a zúgás háborús emlékeket idézett bennünk. Gyönyörű volt a szőlő, a vetemény, érlelődött fáinkon a gyümölcs, a gazda szemében csillogott a remény és nagyobbrészt mindennek vége lett. Dió nagyságú éles jegek csapódtak alá, tényleg telelésre dőlt a hegy és a vidék jelentős része. A szomorú látvány keserédesbe, könnyeket fakasztó vigasztalanságba rántotta a szorgalmas sághegyi szőlőművelő gazdákat, így a miskei hegyen és másutt is a mezőségekben. A tehetetlenség szerencsétlensége rázta meg a lelkeket. Nem védhették a gyönyörű hajtásokat, pusztított a kegyetlen jégverés. Madárfészkek fiókái hulltak a jeges talajra, pusztult a természet.

Szomorú, emlékező sorainkhoz illik a neves művész, Reich Károly Madár-halál című rajza. Ezen még az óra a vihar előtti időt jelzi, még a bizodalom örök szépségét, s rövid idő múltával már halott a hegy, a határ. Erdélyi József már 1926-ban megírta szomorú versét A Ság halála címmel. A bányászat révén kialakult örök sebtől halálra ítéltetett a Sághegy, ezt siratta el. „-gyászlobogó, gyászlobogó, / ... óh miért fáj, sajog / a Ság halála? Hiszen egyszer / én is meghalok." Így írt akkor a költő.

A gyászlobogó kitűzésének új napja is elérkezett. Szőlőhalál, madárhalál, az emberi kéz alkotásának lerontása. Ez volt az a nap. Azonban az emberi szorgalom, a szőlő- és hegyszeretet a munka újrakezdését indította el. Nincs más megoldás. Újra a szőlőben látni a gazdákat. Teszik a dolgukat, bár két-három év, mire begyógyulnak a sebek. A szorításban is küzdő ember szorgalma meghozhatja majd a szőlők virulását, de a fájó emlék sokáig megmarad.

Dala József

Reich Károly: Madár-halál.

577

Anyakönyvi hírek

CELLDÖMÖLK

Születés: Szabó Imre József és Biró Ildikó fia: Imre, Horváth Csaba és Lacza Éva leánya: Evelin, Mészárics Zoltán és Berzsenyi Lilla fia: Ábel, Nagy József és Soós Edit fia: Dániel, Bejczi Károly és Németh Tünde fia: Máté, Stubán Ferenc és Szalai Andrea leánya: Dalma, Bódai József és Horváth Szilvia leánya: Violetta, Vörös Imre Flórián és Dancs Viola leánya: Vivien, Szakos József és Oroszi Helén leánya: Viktória, Szép László és Kovács Ildikó leánya: Diána, Horváth Gyula és Kocsis Melinda fia: Roland Gyula, Horváth Lajos és Fülöp Annamária fia: Richárd, Farkas Károly és Sallai Mária leánya: Éva Hajnalka, Magyar László és Józsa Anikó leánya: Lilla, Bakodi Ferenc és Sebestyén Lilla fia: Arnold, Nagy Attila és Simon Rita leánya: Bettina.

Házasságkötés: Heiner Anett és Kiss Ernő, Nováki Szilvia és Lada József, Sebestyén Ildikó és Horváth Attila, Kasza Bernadett Anna és Gálik Tamás, Kovács Veronika Andrea és Resetesits Zsolt, Putz Anna Mária és Szemenyei Péter, Kovács Erzsébet és Németh Csaba, Dienes Ágnes és Kovács Tibor, Murai Lilla és Ódor István, Mészáros Erika és Nagy Zoltán, Boldizsár Anita és Patyi Róbert, Rákóczi Anita Mária és Söptei József Imre, Szabados Andrea és Orbán Sándor, Balogh Andrea Vilma és Burján István, Görög Anikó és Karádi Zoltán József.

Halálozás: Bagics Béláné Molnár Mária, Tóth Józsefné Baranyi Jolán, Nagy Antal, Németh Vince János, Major Imre, Kazári István, Nagy Sándorné Tóth Ilona, Huszár Imre, Egyed Gyuláné Horváth Anna, Nagy István, Péter Dávid, Lenkai Istvánné Őri Margit, Nagy Sándor, Takács Mihályné Huszár Róza, Alber Pálné Fülöp Lenke.

JÁNOSHÁZA

Születés: Nagy Sándor és Kővári Anna fia: Bertram, Varga Ferenc és Wittinger Erika Mária leánya: Adrienn.

Halálozás: Tóth Antal.

KENYERI

Születés: Németh Imre és Babos Marianna fia: Bálint.

KEMENESPÁLFA

Születés: Juhász Gábor László és Nyári Erzsébet leánya: Martina, Szatmári Sándor és Antalovics Beatrix fia: Valter.

KÖCSK

Halálozás: Varga Vilmos.

KEMENESSÖMJÉN

Születés: Molnár Sándor és Kovács Katalin leánya: Bettina, Molnár József és Szabó Judit leánya: Zsófia Judit, Horváth Tamás és Horváth Ilona leánya: Eszter Júlia.

Halálozás: Horváth Sándor.

EGYHÁZASHETYE

Halálozás: Sebestyén Jánosné Velekei Anna.

MERSEVÁT

Születés: Finta József és Molnár Krisztina leánya: Dorina, Pálffy László János és Döbrönte Hajnalka leánya: Gabriella.

CSÖNGE

Születés: Nagy Dénes és Mátis Éva fia: Barnabás.

Halálozás: Németh Kálmánné Varga Jolán.

NAGYSIMONYI

Születés: Somogyi János és Gulyás Judit fia: Ádám, Farkas László és Kulman Zita leánya: Eleonóra, Mecséri Zsolt Tamás és Takács Beáta fia: Zsolt, Rádli Zoltán és Mendel Zsuzsanna leánya: Nóra.

PÁPOC

Halálozás: Kiss Gyula.

MESTERI

Születés: Pup Norbert és Gőcze Veronika leánya: Nikolett.

KEMENESMAGASI

Születés: Recse Ferenc és Gulyás Lívia leánya: Dóra Lívia.

BOBA

Születés: Keszi József és Szabó Judit Rózsa leánya: Tímea.

Hálás köszönet mindazoknak,
akik feleségemet
súlyos betegségében
szerető gondossággal ápolták
az Alsósági Gondozóházban.

Alber Pál János

✧ *SPORT* ✧ eredmények – események ✧ *SPORT* ✧

578

Szakosztályi körkép

Elcsendesültek a sporttermek és a sportpályák. Vége az 1992/93-as sportidénynek. A CVMSE sportolói is megtartották idényzáró összejövetelüket. A szakosztályok felnőtt csapatai közül csak az asztaliteniszezők és a női kézilabdázók értek el dobogós helyezést. Keserű csalódást okozott a férfi kézilabdázók és a labdarúgók teljesítménye. A labdarúgók ősszel, a kézilabdázók tavasszal „betliztek". Mind a két sportágban csak a közvetlen utánpótlás nyújtott elfogadhatót. A megújult egyesületi vezetésnek most kezdődik a munka. Kíváncsian várja mindenki, hogy sikerül-e „felrázni" a sportolókat. Sikerül-e rendezni a szakosztályok szakmai irányítását, menedzselését. Nincs könnyű helyzetben az egyesület vezetése. Kézilabdában és labdarúgásban az előrelépés egyik feltétele lehet a megfelelő szponzorálás. Amennyiben nem sikerül megtalálni a megfelelő szponzort, akkor a következő idényben sem várható jobb eredmény. A továbbiakban az asztalitenisz, a kézilabda és a labdarúgó felnőtt csapatok helyzetképét próbáljuk leírni, majd a következő számunkban folytatnánk a női kézilabdával és az utánpótlás csapatokkal.

A szakosztályok felnőtt csapatai közül az idén is az asztaliteniszezők eredményét tartjuk a legjobbnak. A férfi NB III. Kehrling-csoportjában bronzérmesek lettek. Az idény 18 bajnoki találkozóján tíz versenyzőt szerepeltetett Obráz István edző. A csapat legeredményesebb játékosa Tarr Sándor, aki 48 mérkőzésen állt asztalhoz, melyből 45-öt megnyert. 93,7 százalékos teljesítménye az egész mezőnyben kimagasló eredmény. Ugyancsak jól szerepelt Botfa Tibor és Máthé Gyula is. Botfa 52 mérkőzéséből 42-t, míg Máthé 64 mérkőzésből 48-at nyert meg. Minden találkozón csak Máthé Gyula lépett asztalhoz. A fiatal, saját nevelésű játékos az idei bajnokságban már meghatározó egyénisége volt a csapatnak. Bátor támadójátékával sok meglepetésszerű győzelmet ért el. A csapatban Balázs Béla 16, Ölbei Péter 15, Balázs Gyula 4, Tarr Péter és Vass Zoltán 2-2, Pázsi András és Sebetyén Tibor 1-1 mérkőzésen szerepelt.

Az NB III. Kehrling-csoport végeredménye

1. Hévíz	18	17	1	–	223–101	35
2. Ajkai VGV	18	12	4	2	203–121	28
3. Celldömölk VMSE	18	11	2	5	182–142	24
4. Mosonmagyaróvár	18	8	5	5	172–152	21
5. Sopron	18	6	5	7	155–169	17
6. Széchenyi Főisk. Győr	18	6	3	9	163–161	15
7. Keszthely	18	7	1	10	142–182	15
8. Szhely VASÉP AK	18	5	3	10	143–181	13
9. Pápa	18	2	4	12	139–185	8
10. Vértessomló	18	1	2	15	98–226	4

A CVMSE labdarúgóinak teljesítménye csak annyiban örvendeztette meg a szurkolókat, hogy végül is a tavasszal szerzett 19 pont elegendő volt arra, hogy jövőre is a megyei bajnokságban szerepelhet a csapat. Egy egész őszi szezon volt arra szükséges, hogy Szabó Ferenc edző felépítse azt a csapatot, amely biztosítani tudta a bennmaradást a megyei bajnokságban. Nem volt könnyű feladat a távozók helyét pótolni, valamint az NB III-ból való kiesést követő letargikus állapotokat eloszlatni. A csapatnak az őszi szezonban történt vesszőfutását senki sem gondolta a bajnokság előtt. Ilyen gyenge szereplést a megyei bajnokságban még akkor sem várt senki, ha tudtuk is, hogy egy csapatra való játékos távozott.

Sajnos, az egyesületi vezetés nem tudta biztosítani a játékosok edzésre járását. Munkahelyet sem tudott kínálni számukra. Mindez azt eredményezte, hogy az edzéseket jó, ha 5-6 játékos látogatta, valmint erősíteni sem tudott. Tavasszal valamit javult a helyzet az edzésre járás terén. S javult más téren is. De mindennek ellenére az a véleményem, hogy néhány tehetséges fiatal játékos csapatba állításán kívül főleg az idősebb korosztály hozzáállásának köszönhető, hogy a csapat elkerülte a kiesést.

A szakosztályok közül a legnagyobb csalódást az NB II. délnyugati csoportban szereplő férfi kézilabdacsapat szolgáltatta. Az a csapat, amelyik két és fél éven keresztül a bajnokság meghatározó együttesei közé tartozott. A csapat a tavaszi szereplés eredményeként olyan mélyre zuhant, hogy azt megmagyarázni sem lehet. A tavaszi idényben szerzett 8 pont az ifjúsági csapatnak is szégyenére válna.

Valami nincs rendben a szakosztály háza körül! Az egyesület vezetésének sürgősen meg kellene vizsgálnia a körülményeket. Három éven keresztül csak ismétlődő lemondások tapasztalhatók a vezetők és edzők részéről. Úgy érezni, hogy a játékosok között is megbomlott az összhang. Pedig a kézilabdázók tehetségét senki sem vitatja, de a jelenlegi „teljesítményüket" igen! Szomorú volt nézni, hogy hazai mérkőzéseken milyen kevesen ültek a cserepadon. Az pedig már megalázó volt a csapatra nézve, hogy kapus játszott a mezőnyben. A néző számára érthetetlen, hogy az a csapat, amely olyan nagyszerűen szerepelt a Magyar Kupában, amely jó rajtot vett a bajnokságban, mára „elfelejtett" játszani.

579

Sportról röviden

– Az idén tizennegyedik alkalommal lépnek pályára a csapatok a négy város labdarúgó kupáért. Július 31-én és augusztus 1-én Barcson találkoznak. A műsor: 31-én: 16.00 órakor: Körmend–Celldömölk, 18.00 órakor: Barcs–Lenti. Másnap: 14.00 órakor: a két vesztes játszik a 3-4. helyért, míg 16.00 órakor a két győztes az 1-2. helyért.

– Az általános iskolások megyei atlétika hárompróba csapatbajnokságon az Eötvös DSE leánycsapata 2., míg fiúcsapata 3. helyezést ért el.

– A megyei II. osztályú labdarúgó-bajnokságban Szergény 2., Kemenesmagasi 3., Nagysimonyi 4., Ostffyasszonyfa 6., Jánosháza 10., Csönge pedig 12. helyezést ért el.

A megyei bajnokság végeredménye

1. Püspökmolnári	30	18	9	3	63–19	45
2. Kemenesalja	30	19	4	7	66–39	42
3. Kőszeg	30	17	7	6	51–23	41
4. Vasvár	30	15	6	9	68–40	36
5. Uraiújfalu	30	12	10	8	37–27	34
6. Sárvári Vasas	30	12	7	11	42–36	31
7. Ikervár	30	12	6	12	40–40	30
8. Rábatótfalu	30	13	3	14	36–37	29
9. Pecöl	30	10	9	11	38–41	29
10. Celld. VMSE	30	11	6	13	55–43	28
11. Spartacus	30	8	10	12	24–41	26
12. Horvátzsidány	30	9	8	13	37–57	26
13. Nárai	30	10	5	15	35–44	25
14. Latex-Pamut	30	7	11	12	30–48	25
15. Egyházasrádóc	30	8	7	15	32–43	23
16. Csörötnek	30	2	6	22	16–92	10

Az NB II. délnyugati csoport végeredménye

1. Vonyarcvash.	24	18	2	4	629–490	38
2. Szentgotthárd	24	17	1	6	627–577	35
3. Mecseknádasd	24	16	–	8	630–575	32
4. Simontornya	24	14	–	10	626–623	29
5. Szhely. TK	24	14	–	10	596–585	28
6. Zalaszentgrót	24	12	1	11	605–603	25
7. Csurgó	24	11	2	11	567–568	24
8. PEAC	24	11	1	12	610–642	23
9. Celld. VMSE	24	10	2	12	554–535	22
10. Segesd	24	8	4	12	556–575	20
11. Szekszárd	24	7	2	15	556–600	16
12. Balatonfüred	24	5	3	16	540–600	13
13. Kaposvár	24	3	1	20	513–630	7

ÚJ KEMENESALJA
Celldömölk Város Önkormányzatának lapja.
Felelős kiadó: MAKKOS ISTVÁN polgármester.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő: BURKON LÁSZLÓ.
Szerkesztőség: Celldömölk, Szentháromság tér 1.
Megjelent a PANNONPRESS KFT. (9701 Szombathely, Pf.: 293, telefon: 94/313-179) gondozásában.
Szövegszerkesztés: SZÜV Typo-team, Szombathely.
Felelős vezető: PRÁCSER LÁSZLÓ.
Nyomdai munkák: Szignatúra Kft., Szombathely.
Felelős vezető: BALLA TIBOR.
ISSN 0865-1175